

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő. — A küldemények csak bérmentesen fogadhatók el.

Kéziratok csak rendkívüli esetben küldetnek vissza.

Kiadó-hivatal:

Budapest, IV. hímző-utca 7. sz.

hová az előfizetési pénzek küldendők.

Előfizetési díj:
 Vidékre postán vagy helyben hához
 herdva: . . . . . 20.—
 Egy évre . . . . . 10.—
 Negyedévre . . . . . 5.—
 Egy hónapra 1.50

Egy szám 7 krajczár.

Hirdetési díj: 9 hasznos petitor egy-
 szeri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésért kü-
 lön 30 kr.

Szittler: öt hasznos sor 30 krajczár.

A császár Kisenewben.

Az orosz császár a tegnapi érkezést táv-
 irati tudósítás szerint ma utazik a kise-
 newi fővárosra. Vele egy időben és
 ugyanazon udvari vonaton megy Gorcsa-
 kófi kancellár összes diplomatai személy-
 zetével.

Ez a hír felrzza Európának még azon
 politikáit is, a kik túlfeszített béke re-
 menységükkel folyvást hajlandók voltak
 hinni, hogy az oroszok megmondják ma-
 gukat, mielőtt átlennek a Pruthra, és be-
 masiroznak Romániába. Kétséget nem
 szenved ugyanis, hogy a kisenewi hadi
 szemle egyáltalán alkalom lesz a há-
 ború nyit proklamálására. Sándor császár
 a békebeteg álszenteked itt fogja vad had-
 serégeinek sorai előtt az istentelen hazad-
 ozás pathosával elmafogni a harci be-
 szédet és Goresakoff esakhamar diplomata-
 ra értesíti a világot, mely keresztény és
 civilizatorius missió rántja ki helyüyük-
 ből a kardot, mely új barbar invasio gyant-
 nant lesz hivatva feladni három világrész
 bekéjét.

Találón mondta az angol kormány
 képviselője a parlamentben, maga a had-
 gyűminiszter, hogy rendkívül különös a
 bulgáriai hitrokonok sorsának javítása
 szempontjából feladulni családai békejökét és
 vérontást idézni elő, mely csak nyomort,
 kegyetlenkedést és pusztulást hagyhat hátra.

De beszélhet az angol kormány a mit
 akar, az időtáza egy darab földre éke-
 nek. Nem elég nagy a birodalom, melyben
 a nap soha sem nyugszik le, hódítani kell
 tovább, míg a muszka rabiga alatt egy ez-
 redével esik visszafelé az emberiség.

Európa most már fölészelhet közö-
 nyből és batorságból. A kisenewi had-
 nyel felrzza és a maga valódiságában
 tüntetheti fel a veszélyt, mely az államos-
 portozat és az összes civilizált érde-
 kekre vár. Felrzza ez az angol közvéle-
 mény tévedt elemét is, s mind erősebben
 nyilatkozik a kormány, mely kereskedelmi
 érdekeit megtámadva látja.

Különösen a Romániába való betérés
 kélt fel nagy aggodalmakat minden felé.
 Mennél bizonyosabbá válik, hogy Orosz-
 ország számos kijelentésére daczra Romá-
 niát hadműködési pontul választja és ke-
 resztül szándékozik rajta csapatait vezetni,
 annál inkább kitűnik, hogy a nemzetközi
 jogok iránt semmi respectussal nem vi-
 selődik az oroszok czárja, mihelyt azok
 kellemetlen akadályt gördítenek újába. Már
 pedig Románia iránt a párisi szerződés
 intézkedik s a bevonulás oda, megszórtta
 a nagyhatalmak által garantizott jog-
 goknak.

Jogérző ember méltán kérdeni fogja,
 mind igazságérzet és mind szerződés tisz-
 telet nyilvánul-e hatalom működésében?
 Muszka az minden izében attól a pillanat-
 ból kezdve, a mint lekelettel vetnie aláírta
 és a békejegyzőkönyveket háborus czélokra
 elcsavarni. Mert nem a legnagyobb mérvű
 meghamisítása az örökké lármázott indok-
 loknak, ha Romániát választja ki hadse-
 reg átvonulási utul, a mikor mindig az-
 találtta a világot, hogy nem akar hód-
 ítani, csupán a reformokat biztosítani.

Midőn magyarok méltán sokat tarthatunk
 józan politikai belátásunkra. Soha egy pill-
 lanatig sem haboztunk néven nevezni Orosz-
 ország magatartását. Tudtuk, és folyvást ki-
 is fejeztük a bonyodalom kezdete óta, hogy
 a szent-pétervári kabinet régi tervén csüg-
 g, és bizony semmiféle fajrokon natióért nem
 megy bele az aktióba, ha terület nagyobbod-
 ási kilátásai megcsappannak. Példát is
 nyújtott erre a szerbek ellen tanusított dras-
 ticus magaviseletével. Addig jó barát,
 védnök minden volt, míg a nyers mas-
 sát bevihette a háboruba, melytől sikert
 is várt. De miután ebbeli czéjai csufos
 hajótörést szenvedtek, dühhél és gyász-
 sal tetézte a szerencsétlenségbe döntött
 népet.

És Európa hatalmai e bizonyítékok
 daczra egyre tétovázának. Elvezették sa-
 ját érdekeik felfogása alól a szilárd talajt,
 valóban látva e hiru erőlködést, az egymásra
 utaló kapkodást, még a kombinációk lehet-
 sége is csaknem ki van zárva maguktart-
 ásával szemben. Sajtó, diplomatai, állam-
 férfiak sürű ködben tapogatóznak és egyik
 napról a másikra várják, mit hoz a reggel.
 Egyről azonban mind tisztább fogalmak
 kezdenek terjedni Európaszerte, arról t. i.
 hogy a két állam közt támadt háboru nem
 marad isolálva.

Sokáig volt a diplomatai világbiztat-
 gatai és a hatalmak kétes politikája után
 a politikusok, sőt a bérze is azon hitben,
 hogy az orosz és török egymás közt fog-
 ják elvégezni ügyüket. De még ki sincs
 adva a hadizenet, csak bizonyossá lett a há-
 boru, már is általánossá vált a meggyőződés,
 hogy e háboru isolálva nem marad. Anglia a
 legelső, mely nyilatkozta és nyilatkozni kezd
 ellenséges állást foglalni Oroszország el-
 len, és Anglia, ha egyszer háboruba szánta
 el magát, fog találni szövetségeseket.

Bármennyire rajta voltak is, hogy eu-
 rópai Törökországon túl ne csapjon a há-
 boru iszonya: meddő erőlködés volt. Újabb
 hírek megerősítik, hogy Ázsiában még talán
 hamarabb fog összeesapásra kerülni a sor,
 mint a Balkán félszigeten. Az ázsiai harc pe-
 dig annyit tesz, mint belesodorni Angliát, akár
 akarja akár nem. Két világrész tehát
 benne lesz és e kettővel az afrikai mohame-
 dánokra is rákerül a sor. Innentul a di-
 mensiók iránt még gondolatban is retten-
 tes képet alkotni. Elég az hozzá, hogy
 Franciaország, mely ez ideig legtovább
 igyekezett magát tartani a keleti kérdés
 esélyeitől, elkészülten kezdi bevárni az ese-
 ményeket.

Mit mondjunk a mi szerencsétlen mo-
 narchiánkra? Hova vezet ez a Bécsben
 küzdő törekvés széleslye? Mi András-
 sának, mi Tiszának a politikája? Kérdések,
 melyekre lázasan és aggódva lessük a fe-
 leletet, mert kedves az életünk, s a lét és
 nem lét e problémájában szerencsénk ismerni
 szerepünket.

A „Hon” következetlenségét vél látni abban,
 hogy az „Egyetértés” egyik cikkében a kormányt
 megtámadja, a miért habozik, a tudósításban pe-
 dig felhozza, hogy Trefort tenni igért. No hát
 megmondjuk a „Hon”-nak, hogy az „Egyetértés”
 a tények megfelelőleg irt. Mert a czikk Tisza
 nyilatkozatára volt alapítva, a ki „hivatalos” tudó-
 sítást nem kapott, a tudósítás ellenben a Trefort-
 nál járt külföldi sajtóról szól és éjjel készült.
 Ha valaki, mi örülünk legjobban ha a kormány mel-
 lözi a habozást és a nemzetnek méltóan fogadja a
 török nemzet küldöttét. De jegezzék meg jól,
 hogy minden oly törekvésnek ellene monduk,
 melynek az lesz a czéja, hogy aktióba lépessel
 elalja a nemzet becsületéhez kötött mozgalmat.
 Mert már is megdöbbentő lát a Bécsből érkezt
 hír, hogy Andrásy külügyminiszter diploma-
 tiai uton lépéseket tett a Corvinának Bécsen át
 való átadására.

Száll pénzügyminiszter a holnapi gyorsvonat-
 al Bécsebe utazik, hogy a kiegyezési javaslatok
 magyar szövegét a német szöveggel összehason-
 lítsa, s egyuttal az osztrák kormányval egyetér-
 tetleg meghatározza a napot, melyen a kiegyezési
 javaslatot mindkét parlamentben előterjesztessék.
 Száll ez alkalommal a király elé terjeszti a javas-
 latokat jóváhagyás végett. E javaslatok a követ-
 kezők: 1. Az osztrák-magyar keresk és vámszövetségre,
 2) a monarchia két részében alakult részvénytar-
 tások és vállalatok, 3) a bankügy szabályozás-
 ára, 4) a 80 millió adósság rendezésére, 5) a
 ezkoradóra és 6) a szeszadóra vonatkozó törvény-
 javaslatok.

E javaslatok nagyon terjedelmek s mind-
 egyikükhoz egy-egy beható indoklás járul, melyek
 természetesen azonosak az osztrák kormány in-
 dokolásaival. Száll péteken jön Budapestre.

A keleti kérdés.

A helyzet nem változott, az újabb hírek is
 mind azt bizonyítják, hogy a háboru már csak
 egy pár napi idő kérdése. Goresakoff kör-
 jegyzéke már elküldött Pétervárról, s mihelyt a hatalmakhoz megér-
 kezett, a pétervári hivatalos lapban is azonnal
 közlése lesz tve. A körjegyzék tartalma odairányul,
 hogy a porta megakadályozta a hatalmakat a re-
 szagot önálló eljárássra Orosz-
 országotól. Ugy látszik, hogy tegnap pétervári táv-
 irati is e körjegyzékről van véve.

A béke fonttarthatásáról már sehol sem
 beszélnek az egész európai sajtó csak a háboru
 kiütésének eshetőségével foglalkozik.
 Ázsiában fog történni, mert az orosz Dunah-
 hadsereg elrendezése még 14 napot vesz igénybe.
 A „Post” azt mondja, hogy Németország nyugod-
 tan néz az események eléje, biva azon állam-
 férfiban (Bismarckban), a ki kijelentette, hogy
 Ausztria-Magyarország életérdekei-
 nek nem szabad esorbát szenved-
 nek. Franciaországnak a Keleten szinte jog-
 sult igényei vannak, melyeket tekintetbe kell mé-
 lteni, ha a háboru Törökország fő-
 löstását (?) eredményezné.

A „Daily News” Konstantinápoly megszál-
 lását ajánlja Angliának, ha Oroszország e város
 ellen szándékolja valamit.
 Általában véve az angol lapok most már
 határozottan oroszellenesek. A
 „Times”, mely Törökországot rövid ideut már ki-
 énekelte az élk sorából, most ezt védelme alá
 veszi Oroszország ellenében s constálja, hogy a
 parlament meggyőződése, hogy a
 szándék ellen fordul az Orosz-
 országot, hogy egészen az angol nemzet lel-
 kéből szól, midőn az orosz hódítást megenged-
 hetlennek tartja. Az angol politikának csak az felel
 meg ugyan, hogy a Bosporus megvédését
 tüzze ki föladataul, de mihelyt Ausztria-
 Magyarország és Németország nem a
 karjok Oroszországot Bulgáriában
 megtárn, Anglia rögön hozzájok esat-
 lakozik. Oroszországban is megváltoztak az ed-
 digi nézetek, s nem tartják tanácsosnak
 Oroszországgal tartani, mely Oroszország
 tengeri kereskedését csak károsíthatná.
 Még a diplomácia nem hagyott fel ugyan a
 háboru megakadályozására irányzott kísérletekkel,
 s a jegyzőkönyvet aláírt hatalmak közt élénk sür-
 kertet nem készlet, foglyunk marad, még pedig
 kenyerén és vízen.

gönyváltás folyik; azonban minden részen azon
 meggyőződés uralkodik, hogy e törekvésnek
 nem lesz sikere.
 Ha a még folyamatban levő alkudozások vé-
 gét értek, Suvaloff gróf, a londoni orosz nagy-
 követ állítog rövid időre Pétervárra megy, de
 könnyen akként alkulhatnak a körülmények, hogy
 többé nem is fog visszatérni. Néldoff, a kon-
 stantinápolyi orosz ügyvivő már holnapra várja az
 elutasítási parancsot. Tewfik bej, a porta pétervári
 képviselője már szintén megtett minden készüllet
 az elutasásra.

Az orosz minisztertanács a f. hó 13-án tar-
 tott ülésben elhatározta, hogy miután a fegyver-
 zott Törökország és Montenegró között nem uj-
 teltette meg, és Miklós montenegrói fejedelem kijel-
 entette, hogy míg a császár kabinet elhatározásait
 meg nem tudja, a védelemre fog szorítkozni, a
 montenegrói fejedelemnek érkeket egy a kormány-
 rágal oroz fokonul, Jonin államtanácsos, állomá-
 sára visszatérlessék. Jonin Raguzából Cetinijébe
 megy és oly utasításokat visz magával a fejede-
 lemnek, melynek azon természetes szövetségi vi-
 szonyból következnek, melyet a már elkerül-
 tlen oroz-török háboru tesz szük-
 ségessé.

Odesziban a hatóság fölhitva a kereskedőket,
 hogy áruikat a kikötői rakáról szállítsák el, mi-
 vel a rakár áthelyeztetik a terezpoli oldalra. (E
 hír folytán a londoni árfolyam 830-ról 880-ra esék-
 kent.) A rövid időre szakadást oroz tisztek pa-
 rancsot kaptak a legközelebbi vonatlat Kisenewbe
 menni, honnét a hadsereg legközelebb elomnyul.
 Odesza vidékén népfelkelést szerveznek.

Abdul Kerim pasa Achmed Ejin b
 pasa kíséretében Ruscsukba érkezett
 s holnap Silistríába megy. A török had-
 sereg vezérkara már Várnában van. Ruscsukba 70
 Krupp-ágyú s a Duna torkolatához két török du-
 nai monitor érkezett.

Romániában az egész hadsereget mozgósítani
 szándékoznak arra való tekintetből, hogy a törökök
 valószínűleg el akarják foglalni Kalafatot. Ghika
 stantinápolyból Kisenewbe utazott. Ungheni és
 Jassy közt már az egész vasutvonat oroz kezek-
 lennek kijelentette, hogy az orosz déli hadsereg
 irát szerint a Pruth felé. Egy bukaresti táv-
 irat szerint ott minden sürgöny visszatarthatnak,
 mely a csapatmozgalomról szól, minélfogva ez ol-
 dáról nem igen várhatunk többé a háboru ra-
 vonatkozó híreket.

Ami Romániának a háboru alatt követendő
 magatartását illeti, kétségtelen, hogy Oroszország-
 nak szolgálatba szegődött. A szerződéses érte-
 lemben Törökország kötelezve van Romániát az
 orosz invasio ellen védelmezni, minélfogva a be-
 vétkező háboruban a románhadseregnek a törökkel
 kellene tartani; tényleg azonban az fog történni, hogy
 Oroszország Károly fejedelem beleegyezésével el-
 foglalja Romániát, hogy Törökország elleni had-
 műveletek alapjául használhassa, s a román hadse-
 reg azért mozgósítatik, hogy nem az orosz, ha-
 nem a török csapatok ellen harcoljon. Ha a tör-
 kök azon hirre, hogy az oroszok átlettek a
 Pruthot, átkelnek a Dunán, Románia megsértett-
 nek fogja nyilvánítani semlegességét és arra fog
 törekedni, hogy a török hadseregnek ne engedjen
 állást foglalni a román területen. Szándéknak meg-
 járja, de ez — ismerve a román csapatok harzi
 batorságát — még nagyon messze van a megvá-
 lósúlástól.

Az angol alsóházban Bourke kijelentette, hogy
 Románia semlegessége sem a párisi, sem más
 szerződésben nem biztosított. Románia hivata-
 losan „Moldva-oláh fejedelemség”-nek nevezetik,
 de a többi hatalmakhoz való viszonyokban a török
 birodalom egy részének tekintetik.

Az orosz kamara tegnapi ülésén Musolino in-
 terpellatit jelentett be a kormány nézetei iránt a
 keleti bonyodalomak szemben. Cesaro interpellat-
 it jelentett be, mind intézkedések tetteket az olasz
 alttalvok védelmére háboru esetén, s hogy a
 kormány Románia semlegessége ügyében egyez-

den kikürtölt ígérete daczra, szerencsétlen hazánk
 védelmét egészen magunkra hagyja, mond Bebek.
 Miket nem igért Ferdinánd, hogy a törökhöz jut-
 hasson, azonban mind ezen ígéret, a Károly segit-
 ségével biztásit, eddig még egy látszik segit-
 ainitást volt, arra szólna, hogy a gyantudan nem-
 zét bizalmát nem lesz nehéz meglopni. Károly eszé-
 szar és Ferdinánd sokkal nagyobb huzogástog fej-
 tenek ki a nemzetország protestások üldözésében,
 mint a töröknek magyarországi kiverésében. Tehet-
 ségtelen vezérei s külföldi szoldosai, több vitéz-
 ség fejtenek ki a magyar kibrabálásban, mint az
 ország védelmében. E megvallom, nem sok
 jót várak ezen természetellenes szövetségtől, mely
 a mult századokban is galád armánynyi folyton-
 san gyengítetté nemzetünkét s nem rajta mult,
 hogy ki ne töröltsünk a nemzetek sorából.

Igazad van barátom, — mond Perényi,
 sejtelmektől én sem tudok megszabadulni, ha ha-
 zánk gyász helyzetére, s még talán gyászosabb
 jövőjére gondolok. Nekem kétszeres okom van ezen
 perfid ház ellen kérdelhetetlen gyűlölettel visel-
 tetnem, mely oly undok háttalansággal viszonozta
 halálj kinszót apám az ő érdeklődést tett szolgál-
 tait. S fájdalom, oly iszonyu huzogástog vizsgála-
 tunkat le kell foglajunk, hogy méltó
 hazánkat a két ellenség támadása ellenében vég-
 pusztulásra ne juttassuk.

Ulo csak Erdély trónján egy más fe-
 jelem, ki hivatás magaslattal fel tudna emelkedni,
 némilig kinszartartja a németet, hogy átkos czéjait
 a végtelékig vigye; ha ezen félelmetől megszaba-
 dul, jaj lesz akkor szegény Magyarországnak. Még

— Vajon mit és mennyit hallottak meg be-
 szelgetésünkből, mond Országné sugra; ha rég itt
 halgatódnak, akkor ugyan megjárunk.
 — Annál jobb, ha hallgatják a tervezést,
 nem lesz vártatlan előttök, mond Perényi, ha
 megrohanjuk őket Most egy kissé magatokra
 hagyjak kedvesem. Ezzel eltűnt a bokrok között.
 A társalgás általános lön. Zsófia egy távoli
 nyúlól élvezte a zenét; rég nem érezte magát
 így jól.

Bebeknek megkísértette a férfiak irányában a
 tájékozást, hogy mit hallottak az összeszekeviséből,
 — úgy vette észre, hogy sejtelmével sem bírnak
 az ellenök szött halálnak.
 Közös megegyezéssel az ebéd előtti időt a
 verandában töltötték el.

XXV.

A lucullusi ebéd után a hölgyek a szép táli
 időben szánon a közeli város kertelátogatnak meg-
 közben.
 Bebek György a szikszói esata részleteit be-
 szélte el barátainak.
 — Ugy látszik barátim, hogy a német min-

ményre lépett-e a hatalmakkal? Melegari hétfőn
 válaszoland, de kijelenté, hogy a kormány mint
 a multban úgy most is tudni fogja védeni az
 olasz alttalvok életét és érdekeit. A mai kam-
 arülésben kiosztott diplomatai levelezés érdekes
 részleteket tartalmaz. Ignatieff küldetésé-
 ről, a ki Olaszország párisi, berlini és bécsi
 nagyköveteinek közvetséssel szakadatlan összeköt-
 tetésben állt a római kabinettel. Az okmányokból
 kitűnik, hogy azon perzben, midőn Angliának a
 lefegyverzésre irányuló követelése csaknem meg-
 hiusította a jegyzőkönyv követelése csaknem meg-
 hiusította a jegyzőkönyv aláírását, az olasz kor-
 mány azon fáradozott, hogy a nehézségeket egyen-
 gesse, midőn Oroszország spontán declaratitóját
 process verbalba fölvetta olasz fenntartás Mele-
 garinak március 31-dikén Menabreahez intézett
 sürgönyében oda magyaráztatik, hogy Olaszor-
 szág actiója teljes szabadságot akar fenntartani
 azon este, ha Anglia kijelenté, hogy a jegy-
 zőkönyv, a mennyiben Angliát illeti, elvesztette ér-
 téket. April 13-kán a konstantinápolyi ügyvivőhöz
 intézett sürgönyében Melegari azt mondja, hogy a
 török körjegyzék vételekor a török követnek élénk
 sajnálkozását fejezte ki az elhatározás felett, mely
 fájdalom nagyon komoly, s azon érdekre, melyek
 a béke fenntartásához fűződnek, igen kártékony
 következményekkel járhat.

A török küldött fogadtatása.

Mai nap délutáni 5 órák az előkészítő
 bizottság tagjai előterjesztésgyűlést egybe.
 A tagok nagy számmal megjelentek s felszólítá-
 rákossal néztek a kormányelnöknek tisztelettel
 3 tagu küldöttség megvártatása. E 3 tagu kül-
 döttség állott: báró Kaas Ivor, Goszdu Elek és
 Tóth Béla urakból. E 3 tagu küldöttség megér-
 kezte után azonnal jelentést tett küldetése mikénti
 eredményéről, mit a következőkben vonhatunk össze:
 A kormányelnök oly értelemben nyilatkozott, hogy
 a kormány részt vesz a fogadtatásban, a szultáni
 küldöttet szarnysegédi méltóságához illőleg fo-
 gadandja; diszebedt rendez s a szultáni küldött
 decortitititog. De megjegyezte, hogy ha ne talán a
 fogadtatás külgyopolitika szennetzi demonstratitókál
 lenne összekötve, ez esetben a kormány viszonu-
 lna. A fáklyasmenet illetőleg: nem szót ellene, de ez
 ügy pártolója gyantán sem tünette fel magát s
 igen is ajánlotta az ifjúságnak, hogy az egész gyű-
 nek demonstratitonalis jellegét adni tartózkodjék.
 Ezek előterjesztése után Kaas Ivor egyéni
 nézetét adta elő a kormányelnök szavaival szem-
 ben, két alternatívát állított fel, hogy t. i. mi
 jobb, vajjon ha a kormányt is hagyja a rendi
 bizottság actióba lépni s a fogadtatást ezáltal is
 inpozansabbá tenni; vagy pedig a kormányt mint-
 egy kényszerített s a visszalépésre s csak a nagy
 közönség által fogadtatással béni.

Szólt az előkészítő bizottság helyeslő meg-
 jegyzései közt az elbéli feljegyzést teszi magávé.
 Az értekezlet e közben a megjelölt Erdőy
 Bélát felkéri, hogy vállalja el a fáklyasmenet al-
 kalmával a szónoki szerepet.
 Ezután Verhovay Gyula képviselő reflektálva
 Kaas Ivor által mondott ama nyilatkozatra, hogy
 a kormányelnök kiránság szerint is minden de-
 monstratitonalis színezet mellőzessék, hogy tehát a
 szónoklatoknál a külgyopolitika demonstratitóná-
 lis kifejezések a lehető legkevesebb mértékben
 indítványt terjeszt elő, hogy azon czéltól, mi-
 szerint a hivatalos beszéd minden izükben ossza-
 vágiának s tárgyilagosan szerkesztessenek, jó volna
 egy néhány tagu bizottságot megbízni a hivatalos
 szónoklatok átírásgálására. — Ezzel kapcsolatban
 Erdőy Béla kijelenti, hogy a szultáni küldött,
 Tahyr bey-nek adandó fáklyasmenet alkalmából
 mondandó beszédét magyarul elkészíttvén, átadandja
 az említett felvilágosító bizottságnak átnevés czél-
 jából, s az így átnezt, esetleg átjavított szónok-
 latot török nyelvre átteszi, s úgy mondandja el.
 Az értekezlet kijelentette, hogy Erdőy Bélának tel-
 jesen megbizik, feleslegesnek jelenti ki egy ily
 felvilágosító bizottság kijelölését. Verhovay Gyula
 képviselő a közönségre való tekintetből magyar
 szónoklat tartásának szükségességét jelenti ki,
 a mely nyilatkozatát általános helyeslés után a bi-
 zottság magávé tette.

Az előkészítő bizottság ideiglenes elnöke Lu-

den kikürtölt ígérete daczra, szerencsétlen hazánk
 védelmét egészen magunkra hagyja, mond Bebek.
 Miket nem igért Ferdinánd, hogy a törökhöz jut-
 hasson, azonban mind ezen ígéret, a Károly segit-
 ségével biztásit, eddig még egy látszik segit-
 ainitást volt, arra szólna, hogy a gyantudan nem-
 zét bizalmát nem lesz nehéz meglopni. Károly eszé-
 szar és Ferdinánd sokkal nagyobb huzogástog fej-
 tenek ki a nemzetország protestások üldözésében,
 mint a töröknek magyarországi kiverésében. Tehet-
 ségtelen vezérei s külföldi szoldosai, több vitéz-
 ség fejtenek ki a magyar kibrabálásban, mint az
 ország védelmében. E megvallom, nem sok
 jót várak ezen természetellenes szövetségtől, mely
 a mult századokban is galád armánynyi folyton-
 san gyengítetté nemzetünkét s nem rajta mult,
 hogy ki ne töröltsünk a nemzetek sorából.

Igazad van barátom, — mond Perényi,
 sejtelmektől én sem tudok megszabadulni, ha ha-
 zánk gyász helyzetére, s még talán gyászosabb
 jövőjére gondolok. Nekem kétszeres okom van ezen
 perfid ház ellen kérdelhetetlen gyűlölettel visel-
 tetnem, mely oly undok háttalansággal viszonozta
 halálj kinszót apám az ő érdeklődést tett szolgál-
 tait. S fájdalom, oly iszonyu huzogástog vizsgála-
 tunkat le kell foglajunk, hogy méltó
 hazánkat a két ellenség támadása ellenében vég-
 pusztulásra ne juttassuk.

Ulo csak Erdély trónján egy más fe-
 jelem, ki hivatás magaslattal fel tudna emelkedni,
 némilig kinszartartja a németet, hogy átkos czéjait
 a végtelékig vigye; ha ezen félelmetől megszaba-
 dul, jaj lesz akkor szegény Magyarországnak. Még

— Vajon mit és mennyit hallottak meg be-
 szelgetésünkből, mond Országné sugra; ha rég itt
 halgatódnak, akkor ugyan megjárunk.
 — Annál jobb, ha hallgatják a tervezést,
 nem lesz vártatlan előttök, mond Perényi, ha
 megrohanjuk őket Most egy kissé magatokra
 hagyjak kedvesem. Ezzel eltűnt a bokrok között.
 A társalgás általános lön. Zsófia egy távoli
 nyúlól élvezte a zenét; rég nem érezte magát
 így jól.

Bebeknek megkísértette a férfiak irányában a
 tájékozást, hogy mit hallottak az összeszekeviséből,
 — úgy vette észre, hogy sejtelmével sem bírnak
 az ellenök szött halálnak.
 Közös megegyezéssel az ebéd előtti időt a
 verandában töltötték el.

den kikürtölt ígérete daczra, szerencsétlen hazánk
 védelmét egészen magunkra hagyja, mond Bebek.
 Miket nem igért Ferdinánd, hogy a törökhöz jut-
 hasson, azonban mind ezen ígéret, a Károly segit-
 ségével biztásit, eddig még egy látszik segit-
 ainitást volt, arra szólna, hogy a gyantudan nem-
 zét bizalmát nem lesz nehéz meglopni. Károly eszé-
 szar és Ferdinánd sokkal nagyobb huzogástog fej-
 tenek ki a nemzetország protestások üldözésében,
 mint a töröknek magyarországi kiverésében. Tehet-
 ségtelen vezérei s külföldi szoldosai, több vitéz-
 ség fejtenek ki a magyar kibrabálásban, mint az
 ország védelmében. E megvallom, nem sok
 jót várak ezen természetellenes szövetségtől, mely
 a mult századokban is galád armánynyi folyton-
 san gyengítetté nemzetünkét s nem rajta mult,
 hogy ki ne töröltsünk a nemzetek sorából.

Igazad van barátom, — mond Perényi,
 sejtelmektől én sem tudok megszabadulni, ha ha-
 zánk gyász helyzetére, s még talán gyászosabb
 jövőjére gondolok. Nekem kétszeres okom van ezen
 perfid ház ellen kérdelhetetlen gyűlölettel visel-
 tetnem, mely oly undok háttalansággal viszonozta
 halálj kinszót apám az ő érdeklődést tett szolgál-
 tait. S fájdalom, oly iszonyu huzogástog vizsgála-
 tunkat le kell fogl

